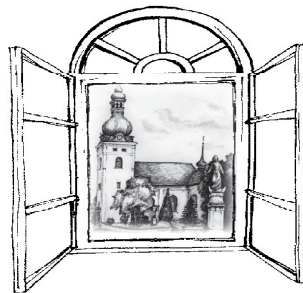

OKNO

měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice

UDÁLOST MĚSÍCE

Při vzniku těchto řádek, které se týkají farního shromáždění jako události měsíce listopadu, jsem si po chvíli přemýšlení vzpomněl na svatého Pavla, který v listě do Filip ustaraně píše: „Psátí Vám stále totéž mně není zatěžko a Vám to bude oporou.“ Asi proto, že nejsem dostatečně svatý, je mi docela zatěžko psát a říkat Vám znovu to samé. Vždyť již po čtvrté budu psát a mluvit o farním

Je mi docela zatěžko psát a říkat Vám znovu to samé.

shromáždění a znovu skloňovat slovní spojení typu budoucnost farnosti, spoluzodpovědnost, spolupráce atd. Asi mi ale nezbyvá, než v duchu sv. Pavla si přát, aby „Vám to bylo oporou“.

V roce 1987 se konala biskupská synoda na téma povolání a poslání laiků v církvi a ve světě. Na základě této synody o rok později vydal Jan Pavel II apoštolský list s názvem *Christifideles laici*, ve kterém se snaží vysvětlit postavení věřících laiků v církvi. Je zajímavé, že papež si pro svoje úvahy o úkolech laiků vybral biblický text Ježíšova podobenství o vinici. Většinou když se řekne „šel pracovat na vinici Páně“, každý si pomyslí „stal se knězem“. Nicméně hned v úvodu nás papež vyvádí z této zavádějící představy a vysvětluje, že Ježíšova výzva „jděte i vy na mou vinici“ je určena na prvním místě všem lidem. Volání Pána Ježíše: „Jděte i vy na mou vinici...“ se obrací na každého člověka, který přichází na tento svět. Z celého dokumentu mě však nejvíce oslovila pasáž, ve které papež komentuje slova: „Proč zde stojíte celý den nečinně?“ Říká v ní: „Nové církevní a kulturní skutečnosti dnes vyžadují s mimořádnou intenzitou aktivitu laiků. Nikdy nelze schvalovat nečinnost, dnes je to však vina ještě větší. Nikomu není dovoleno zůstat nečinným.“ Svatý Řehoř, když komentuje zmiňované podobenství, obohacuje naše zpovědní zrcadlo otázkou: „Zkoumejte svůj způsob života, pátrejte, zda už jste dělníci Páně, uvažte zda pracujete na vinici Páně.“

Proto bych Vás chtěl s naléhavostí předchozích slov pozvat na farní shromáždění, kde budeme společně přemýšlet a hledat, co a jak dělat na vinici Páně.

Pavel Kafka, farář

SLOUPEK

Jeden by chtěl a prosazoval pátera zkušeného, který už má leccos za sebou, ví o čem to je a umí v tom správně chodit. Druhý by měl třeba vztah k umění a trval proto na faráři-umělci, byť byl i bez větších pastoračních zkušeností. Pravděpodobně se najdou též farníci, kteří by uvítali v čele svého společenství ženu – ale žádnou putičku – pěkně ráznou, zkušenou a dominantní. Pro jiné typy může pak být tuze důležité, aby dotyčný měl dobrý vztah ke zvířatům. Nakonec proč ne, sám znám několik dobrých kněží, kteří mají na fare psa nebo kočku. Lidé potrpíce si na lidový přístup, budou žádat stejně tak lidového a bodrého pastýře a lidem prudší povahy zase nebude proti srsti, zvýší-li jejich „otec“ občas hlas nebo užije-li ostřejší výraz.

Jsou však také lidé, již by sami jako faráři vyhovovali téměř všem typům farníků. Těm se ale většinou do těžké služby moc nechce.

Jak je dobře, že si faráře nemusíme volit, ale dostáváme je darem.

M. L.

ZPĚTNÉ ZRCÁTKO

Farní duchovní obnova

V sobotu 30. září od 10 hodin se konala farní duchovní obnova. Kostel se zaplnil nejen některými budoucími biřmovanci, ale i námi staršími, kteří už máme biřmování nějaký ten pátek za sebou. Pro nás dříve narozené to byla jedinečná příležitost, jak si to „svě“ biřmování připomenout a oživit si v paměti, co je podstatou této svátosti.

Otec Vít Fatěna, který toto setkání vedl, se na nás důkladně připravil. Dopoledne jsme naslouchali dvěma katachezím, jejichž hlavním tématem bylo Boží milosrdenství a odpuštění. Byly to nádherné dvě hodiny. Každý z nás měl možnost odnést si z tohoto setkání spoustu krásných myšlenek. Mimo jiné i návod na to, jak uvést tyto myšlenky do praxe – umět se radovat z obyčejných věcí, rozdávat radost ostatním, mít rád své bližní, ale i sám sebe, umět přijmout sebe i ostatní i s těmi chybami, které máme. Jak prosté a zároveň jak někdy obtížné. Všem přeji, ať se nám daří v duchu těchto myšlenek žít každý všední den.

Po obědě a krátké siestě následoval odpolední program. Nejprve byl asi hodinový prostor pro rozhovor s otcem Vítem a potom příležitost slavit svátost smíření. Celá obnova vyvrcholila mší svatou, při níž se otec Vít obrátil k biřmovancům se stejnou výzvou jako o týden později otec biskup: „Nebojte se být jiní.“

Chtěla bych za nás všechny touto cestou poděkovat – P. Kafkovi za zprostředkování tohoto setkání a P. Fatěnovi za to, že přijal pozvání a věnoval nám svůj čas.

Marie Mikulčícká

Podzimní procházka

Procházka rodičů s dětmi, draky a knězem měla začít v neděli 1. října ve 14,30. Jelikož ale ve 14,05 začalo pršet, sešlo se nás jen sedm dospělých, pět dětí a dva draci (a to i přesto, že ve 14,29 pršet přestalo). Navzdory naprostému bezvětří (vítr přestal vát přesně ve 14,01) vystoupili jsme plni optimismu na kopec Milenka. A tu se jako zázrakem na půl hodiny vítr

zvedl (přesně od 15,05 do 15,35), což předčilo i ta neoptimističtější očekávání. Navíc k všeobecné radosti vzlétl nakonec úspěšně i oba dva drakové, které si na chvilinku chtěl podržet každý z nás.

Po té, co jsme se proskotačili na balících slámy, změřili jsme síly ve střelbě šíškou do stromu (také všichni, vyjma draků). Domů jsme dorazili v 16,30 (sychotnější v 16,40 a hlubochťi v 16,50) s pocitem příjemně stráveného odpoledne v nádherné podzimní přírodě a báječné společnosti. (Pokud tedy mohu hovořit za všechny, i za draky).

Monika Lepková

Rozeslání biřmovanců

V sobotu 7. října, v podvečer našeho významného dne, jsme slavili bohoslužbu rozeslání, kterou nám bylo svěřeno krásné, ale vůbec ne snadné poslání, a to – být apoštolem Pána Ježíše Krista.

Tak jako Pán Ježíš před dvěma tisíci lety posílal první apoštoly do světa, aby hlásali Jeho Slovo, tak jsme byli tentokrát poslání i my. Pan farář se nad námi modlil rozeslací modlitbu: *Jsi připraven, abys sloužil Pánu a jeho bratřím a sestrám, které on miluje, jdi tedy: Buď světlem v temnotě, buď solí země, buď kvasem v mouce světa, buď apoštolem Ježíše Krista – připraven sloužit každému, kdo hledá povzbuzení a uzdravení, radostné poselství nebo dobrou radu, vnitřní pokoj nebo nový život. Jdi ve jménu Ježíše, našeho Pána, s ujištěním: On je s tebou, jdi a přinášej ovoce, které zůstává.*

Během modlitby jsme dostali svíci (ti mladší žárovku, pan farář totiž dobře ví, co by se mohlo stát, kdyby dal některým biřmovancům do ruky něco, co se dá zapálit), sůl a kvasnic, jako symbol toho, čím máme být světu.

Já osobně jsem toto poslání přijala s obavami, že je to pro mne příliš těžký úkol, ale i s radostí, že má Pán ke mne důvěru. Nejvíce mě však povzbudila věta: „On je s tebou“. Přála bych si, aby mě ta věta provázela celý život, protože je v ní obrovská pravda, že Bůh je nám blíž, než si myslíme a vždy nám pomáhá v našich životních posláních.

Anežka Ostrá, biřmovanec

Bířmovací anketa

Den před bířmováním jsme některým bířmovancům položili dvě otázky:

1. Proč jsi se rozhodl(a) přijmout bířmování?
2. Myslíš si, že z přijetí této svátosti pro tebe vyplývá nějaký úkol? Pokud ano, jaký?

1. Rozhodla jsem se proto, že začínám mít odpovědnost za svůj život a chci žít naplno křesťanský život a spolu s ostatními pomáhat lidem a zastávat se církve.

2. Podle Mt 5,13-14 mám být světlem v temnotě, solí země, kvasem v mouce světa a apoštolem Ježíše Krista. Myslím, že časem si najdu své místo v církvi, buď jako lektor, katecheta nebo něco úplně jiného. Asi nejvíce mě baví práce s malými dětmi. Chci být jejich vzorem a aby nejen ony věděly, že se na mě mohou kdykoli obrátit s prosbou o pomoc.

Alena Kroupová

Od dětství jsem byla vedena k víře. Ve dvanácti letech jsem se vdala za nevěřícího muže a naše názory na víru se hodně rozcházel. Ale potom nám život ukázal záda. Obrátili jsme se k Bohu a manžel přijal víru svátostí křtu, bířmování a svatým přijímáním. A můj úkol je mu stát po boku, žít ve víře a děkovat za to vše Bohu. Proto jsem se rozhodla přijmout bířmování. Načerpat sílu od Boha, jít dál životem a rozdávat radost a lásku.

Magda Chloupková

1. V první chvíli za mě rozhodla vlastně moje maminka. Tenkrát jsem s tím chtěl ještě nějaký rok počkat, ale jsem rád, že to Bůh zařídil takhle. Myslel jsem, že tak hříšnej a divokej kluk jako já, se špatnou minulostí a kdovíjakou budoucností nemůže mít takovou drzost a přistoupit ke svátosti dospělých. „Padreho“ učení mě ale poopravilo můj názor. Teď chci jít k bířmování, protože doufám, že mi Duch Svátý pomůže odstranit veškerou mou povrchnost a špatnost a povede mě k dobrému v dalších letech.

2. Chtěl bych žít prostě a pokorně, více pamaťovat na druhé a pomáhat jim víc než sobě. A taky se chci více modlit.

Josef Ostrý

1. Jde o můj vztah k Bohu, na základě svobodného rozhodnutí projevit lásku a víru v Pána. K této svátosti jsem musel dospět, měl jsem možnost prožít něco, co mě utvrdilo, že Bůh skutečně existuje, že je rozumné Ho uznat. Též jsem si konečně našel čas na přípravu, absolvoval ji a nechal se jí oslovit.

2. Chci dát Boha na první místo, řídit se Božími zákony a svým způsobem jít v Kristových šlépějích. Tím, že investuji čas a určitou námahu Pánu, určitě nic neztrácím, ba naopak. Věřím, že budu-li pomáhat druhým, milost Boží se určitě projeví.

Alois Dobeš

Chci být jejich vzorem a aby nejen ony věděly, že se na mě mohou kdykoli obrátit s prosbou o pomoc.

1. Svátost bířmování jsem se rozhodl přijmout, abych se více přiblížil Bohu.

2. Protože si vážím toho, že mi Bůh umožnil tuto svátost přijmout, budu se snažit vést svoje děti k víře, aby i ony našly cestu k Bohu jako jsem ji našel já.

Martin Vrbas

1. Chtěla jsem se více dozvědět o Pánu Ježíši a pozvat ho do svého života. Na přípravě k bířmování jsme si povídali o lidské důstojnosti, originalitě každého člověka, o svobodě. Mluvíli jsme o rozdílu mezi dospělým člověkem a dítětem, o stvoření světa, o bibli a víře. Probrali jsme ostatní svátosti a přikázání, hřích a smrt. Vybraná témata mě oslovila a následně utvrdila v tom, že bych ráda přijala svátost bířmování.

2. Když tuto svátost přijmu, tak bych se měla stát vzorem pro další budoucí bířmovance, a proto vnímám tyto úkoly: místo ustarané, unavené a smutné tváře ukážu úsměv, místo zahleděnosti do sebe pohlédnu na druhé, místo „nemám čas“ odpovím „ráda ti pomohu“, svému oblíbenému hříchu řeknu „zříkám se tě!“, místo mlčení o sobě řeknu „povídej“, místo v pěst sepnu ruce k modlitbě...

Kristýna Španělová

SEBRÁNO V SEBRANICÍCH

K čemu je farnosti fara ?

Když se řekne slovo fara, mnoho z nás si vybaví budovu stojící většinou vedle nebo poblíž kostela, představí si člověka – kněze obývajícího tento dům, ve kterém žije, pracuje, odpovídá. Kam za ním můžeme přicházet pro radu, pomoc, povzbuzení. Ale už málokdo z nás si uvědomuje, že fara jako taková není pouze bydlištěm faráře, ale že je to místo, které by mělo sloužit a které také chce sloužit a dávat se k dispozici jako místo setkání farnosti – nás křesťanů. Setkání, při kterých bychom měli možnost se lépe poznat, popovídat si, udělat si chvíli čas pro sebe, přátele, na chvíli se zastavit v každodenním kolotoči. Fara je takové pevné útočiště farníků při pořádání různých akcí, jak pro dospělé, tak pro děti. Je to zkrátka něco jako „kulturní dům“ farnosti, ale také ještě mnohem víc! A i když je prozatím pravdou, že v naší farnosti faru, která by se takto dala využít, nemáme, o to víc se můžeme těšit na stavbu té nové, která zanedlouho začne a která nám, jak pevně doufám a také se na to moc těším, poskytne nové možnosti a nová setkání.

Miloslava Čechová

Fotbálek na hale

V neděli 15. října si ministranti z Kunštátu a Sebranice poměřili své síly ve fotbale. Celkem hrála tři družstva – Kunštát A, Kunštát B a Sebranice. První zápas mezi Kunštátem „A“ a Sebranicemi skončil 0:1. Nutno poznamenat, že gól do kunštátské sítě padl v okamžiku, kdy se kluci začali trošku dohadovat a polevili v koncentraci. V dalším zápase rozdrtily Sebranice Kunštát „B“ 3:0. Rovněž zápas mezi kunštátskými družstvy skončil 3:0 ve prospěch „áčka“. A závěr: 3. místo – Kunštát „B“, 2. místo – Kunštát „A“, 1. místo – Sebranice. Ty získaly i hlavní cenu, dort. Kluci z Kunštátu byli trošku naštvaní, ale pak prohlásili, že si takový turnaj musí zase někdy zopakovat.

Alena Juřeková

CO NÁS ČEKÁ

- ▶ **St 1. 11. v 17h** – mše svatá v Sebranicích a v 18 h v Kunštátě
- ▶ **Čt 2. 11. v 17h** – mše svatá v Sebranicích a v 18h v Kunštátě na Lipce a po ní dušičková pobožnost s žehnáním hrobů
- ▶ Příležitost ke svaté zpovědi je v Kunštátě půl hodiny před každou bohoslužbou a při čtvrtčních adoracích. V Sebranicích zvláště 1. 11. a 2. 11. od 17.30h
- ▶ **Ne 5. 11. v 14.30h** – dušičková pobožnost na sebranickém hřbitově
- ▶ Od čtvrtka 9. 11. nejsou ranní mše svaté na Lipce, ale ve farním kostele
- ▶ **Ne 12. 11. v 16h** – na faře se koná farní shromáždění
- ▶ **Út 28. 11. v 19h** – na faře začíná náboženství pro dospělé. Tématem čtyř adventních setkání je svátost manželství
- ▶ **St 29. 11. v 18h** – mše svatá v Nýrově
- ▶ **So 2. 12. od 9h** – v Kunštátě na faře adventní naladění pro mládež z Kunštátu, Olešnice, Letovic a okolí
- ▶ **Ne 3. 12. – 1. neděle adventní** – žehnání adventních věnců
- ▶ **Ne 3. 12. – 1. neděle adventní** – začínají se zapisovat mše svaté na příští rok

FARNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

„Jděte i Vy na mou vinici“ (Mt 20,4)

**neděle 12. listopadu
v 16 hodin na faře**

Program

1. Statistické ohlédnutí za uplynulým rokem
2. Přehled hodpodareání farnosti, oprava fary
3. Pastorační plán pro příští rok
4. Záměr na úpravu interiéru kostela
5. Diskuse

Všichni jsou srdečně zváni

OKNO - měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice
Vydává Římskokatolická farnost Kunštát, náměstí ČSČK 98, 679 72 Kunštát
Telefon: 604 538 482, e-mail: rkf.kunstat@biskupstvi.cz, www.farnost.kunstat.com
Redaktor: Mgr. Marek Lepka, e-mail: lepkam@centrum.cz. NEPRODEJNÉ.